

Διαπερνώντας αόρατες δομές

Τα τελευταία 5-6 χρόνια, έχουν εμφανιστεί πολλές λέξεις στους τοίχους της Αθήνας και στην υπόλοιπη Ελλάδα, η οποία θεωρείται η γενέτειρα της σύγχρονης κοινωνίας μας, της δημοκρατίας και της φιλοσοφίας. Σκοπός τους είναι να δείξουν μια κατάσταση αποξένωσης του ανθρώπου από τον κόσμο στον οποίο ζούμε. Αυτά τα λόγια, που για όσους δεν μιλάνε ελληνικά δεν γίνονται άμεσα κατανοητά, δεν είναι απλώς γκράφιτι· είναι πράξεις απελπισίας και αντίστασης ενώ οι άνθρωποι και το σύστημα αποσυντίθενται...

Για μένα η χειρονομία της μετατροπής των δύο γκράφιτι, «βασανίζομαι» (“υποφέρω” ενεργητικό και παθητικό “κάποιος με κάνει να υποφέρω” συγχρόνως και παράλληλα) και «λάθως» (λάθος - “σφάλμα”, γραμμένο με λάθος γράμμα, “ω” αντί του “ο”), τυπικά ελληνικά σύμβολα της συνεχιζόμενης κρίσης, σε επιγραφή-νέον, είναι ένας σημαντικός τρόπος να πω ότι αυτή η κρίση δεν είναι μόνο ελληνική, ούτε μόνο οικονομική και συστημική ή γεωγραφικά περιορισμένη, αλλά και να δείξω ότι ζούμε σε μια κοινωνία με «τζετ-λαγκ».

Η συνεχιζόμενη δυστυχία και σειρά από λάθη δεν είναι μόνο αποτέλεσμα του τρόπου χειρισμού της Ελλάδας, αλλά και του τρόπου αντιμετώπισης της κατάστασης από την υπόλοιπη Ευρώπη. Εδώ αντιλαμβανόμαστε τι συμβαίνει όταν το σύστημα αποτυγχάνει ή ‘το αφήνουν’ να αποτύχει. Όταν τα προβλήματα λύνονται πάντα με το να δαπανώνται χρήματα, τι θα συμβεί αν δεν υπάρχουν πια χρήματα; Μέχρι πού μπορεί να ωθήσει κανείς τα πράγματα; Μέχρι οι άνθρωποι να μην αντέχουν πια; Έτσι, αυτές οι επιγραφές αποτυπώνουν μια κατάσταση και μια διαδικασία.

Εξασκήθηκα στην ελληνική καλλιγραφία και έμαθα πώς να «ζωγραφίζω» τα γράμματα, μέχρι να μπορώ να γράφω τις λέξεις, που στη συνέχεια μεταμορφώθηκαν μέσα από μια τεχνολογική απόδοση σε αυτές τις εύθραυστες κατασκευές, τόσο εύθραυστες, όσο εφήμερη είναι και η κοινωνία από την οποία προέρχονται. Όταν η δομή του οικοδομημένου περιβάλλοντος εξαφανίζεται, το μήνυμα εξαφανίζεται επίσης.

Η μετα-ψηφιακή μου προσέγγιση και διαδικασία, η οποία μετατρέπει δεδομένα που έχουν καταγραφεί σε μια διαφορετική κατάσταση, από το υλικό μέσω της ψηφιακής απόδοσης σε μια ανα-παραγωγή του πραγματικού, έχει χρησιμοποιηθεί εδώ με έναν πιο προσωπικό τρόπο: μέσω της χρήσης της δικής μου γραφής.

Για μένα αυτό είναι ένας τρόπος να δείξω μια σύνδεση μεταξύ των ανθρώπων, του δρόμου και του χώρου της τέχνης, των ιχνών, των λέξεων σε σύμβολα, χαρακτηριστικών και ποιητικών, που εξακολουθούν να συνδέονται με την πραγματική κατάσταση στην Ελλάδα και την υπόλοιπη Ευρώπη και τον κόσμο.

«Είμαστε όλοι Έλληνες και Ευρωπαίοι!»

Serge Ecker

Breaking through invisible structures

Many words have appeared in the last 5-6 years on the walls of Athens and in the rest of Greece, considered as the birthplace of our modern society, democracy and philosophy. They show a state of alienation from the world we live in. Those words, which for non-Greek speakers are not immediately accessible, are not mere graffiti, they are acts of desperation and resistance while people and the system are drifting apart...

For me, the gesture of transforming the two graffiti «βασανίζομαι» (vasanizomai - “I suffer” active and passive “someone makes me suffer” at the same time) and «λάθως» (lathos - “error”, written with a wrong letter “o”, the “ω” instead of an “ο”), these typically Greek symbols of the ongoing crisis, into neon lights is an important way of expressing a message that this crisis is not only a financial or a Greek one, neither one of the system, or limited to one area, but to show that we live in a «jetlagged society».

The continuous suffering and the series of errors are not only confined to the way that Greece handled things but also are the result of the European response to the situation. Here we get a glimpse of what happens when the system fails or when you let it fail. If problems are always solved by spending money, what happens if there is no more money left? How far can you push it before people will not take it anymore? These expressions thus become traces of a situation and a process.

I practiced Greek calligraphy and learned how to «draw» the letters, until was able to write the words, which then got transformed through a technological translation into these fragile constructs, as fragile as the ephemeral space or the society they come from. When the structure of the built environment disappears, the message vanishes as well.

My post-digital approach and process, transforming captured data into a different state, from the material through the digital translation to a reproduction of the real, has been used here in a more personal way through the use of my handwriting.

For me this is a way to show an effective link between people, the street and the art space, of traces, of words into symbols, characteristic and poetic, still linked to the actual situation in Greece or the rest of Europe and the world.

«We are all Greeks and Europeans!»

Serge Ecker